શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી વિશ્વ વિનોદ નાટક કંપની.

ગુમાનસિંહ.

નાટકનાં ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
શ્રી વિશ્વ વિનોદ નાટક કંપની

મેનેજરઃ—
મયાશંકર રેવાશંકર મહેતા.
વીરમગામ.

વીરમગામ શ્રી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા મફતલાલ માણેકલાલે છા. પ્ર.
બાવડી બજાર—વીરમગામ.

આવૃત્તિ ૧ લી પ્રત ૧૦૦૦
સને ૧૯૨૩

કીંમત ત્રણ આના.

॥ ॐ श्री हरि ॥

ગુમાનસિંહ નાટકનાં ગાયનો.

રાજકુમારી— ૧

ચરણ શરણ ચિત્ત તારે સંકટ હરા (૨)
ગંગાધર હર શશીધર વીષધર (૨)
નારદ શારદા સેવક સર્વદા
પ્રથમ પતિ શૈલ સુતા વરા — ચરણ.
શંકર કરૂણાકર કામહર મતિકર નિર્મલ, (૨)
સુખો સકળ કર અરિ બળહર
સ્નેહી સબળ કર કૃતિ વિમળ કર,
અતિ અચળ કર તું, (૨)
હે જગપતિ પશુપતિ શૈલપતિ મહામતિ,
ભસ્મ અંગ ધરા. (૨) ચરણ

રાજકુમારો— ૨

પ્રબળ વદન કર મદહર મદના (૨)
પ્રબળ તવ સુખકર શશિધર મદહર મદના, (૨)
કરૂણા સદના, ભાલ ત્રય નયન-ત્રીલોચન, ત્રિદિવર ભવના,
વામાર્ધ અરધાંગ સુરસરિ શિરધર.— મદહર.
પળમાં ધનદ કર્યો ધન ધાણી, (૨)
કૃપા સિંધુ તે [illegible] કંપને (૨)
મનવાંછિત આપીશું (૨)
હે દેવાધિ તેમ હું સેવા કઈ છું, (૨)
કર દુર્લભ ગુલાબ-પશુપતિ ત્રિપુરારિ; (૨)
વનથી, મનથી, ધનથી,
નહિ ગુજરાત સાહીબા—મદહર

[illegible]— ૩

નજર લાગીરે રાજકુમારીની કેવી જોર,
નજર લાગી જે નવ લાગી — કામ

આ ઉલ્ફતે તો ખાનપાન હરામ કરી.
તનથી મનથી ધનથી નમુ તુજપદ અહિધર મદહર.
વ્હાલા વીયોગે હાય જાઉં હું મુઝાઈ મરી,
લાગી કટારી વ્હાલા વીરહી કટારી વ્હાલા- નજર.

ગુલામ તથા
ગુમાનસિંહ

જાઉં તમપર વારીવારી, (૨)
રતનાળી રૂપાળી આંખલડી છે અણીઆરી (૨) જાઉં.
તમે દ્રગ તારા
દિલજસી હારા (૨)
દરથી ઘડીએ દરૂના પ્યારા મારા ન્યારા (૨)
ભ્રકુટી ધનુથી કટાક્ષના બાણુ દૈ ફી (૨)
મનડું વીંધ્યું છે તે નારી (૨)
ગજ ગામીની, કે કામીની ધ્રુતી દામીની તારી (૨)
રતીથકી રમણીય સુખકરછો,
મનસિજ થકી પતિ મનહર છો, (૨)
ચતુરા છોડો ચાતુરી (૨)
રંગે સંગે રમીએ જમીએ, (૨)
તું છો મારી પ્રાણથી પ્યારી (૨) જાઉં-

સજનસિંહ— ૫

વિચારીને સુધરતુ (૨) જુઠુ નહીં બોલતું જરી (૨) વિચારી
પ્રમાણીકપણુ તુ ગ્રહી લે ઘણું તુ (૨)
કપટનિ ગ્રંથિ છેદ થકિ બોલ, (૨) વધશે તારો તોલ (૨)
સત્ય હું વદુ હરિ હરિ સત્ય હુ વદું / વિચારી.
હરિશ્ચંદ્ર જેવા મહા ધર્મના ધુરધર; (૨)
સત્યના વચને, રાજપાટ ન રાખ્યુ દૈવે દુ:ખ જે નાખ્યુ
હરિ સહન સાખ્યું પણ મિથ્યા ન ભાખ્યુ (૨) વિચારી.
સત્યથી નિશ્ચય સહુનો આખર જય થાય (૨)
સત્ય આ વાણી માનિશે, માનિશે, (૨ વિચારી

માણેકલાલ— ૬

મહીપને મુરખ શાખો ઈશ, મુરખ શાખો ઈશ; ટેક.
સહીને માટે કરે મારીઓ ઓને કહે પાંચવીશ. મહીપ.
ધોળાપર કાળો કરી ન જાણે, વેરી માને વાગીસ. મહીપ.
દીવાની દફતરદાર ઠરાવી થાપે રાજ્યાધીસ. મહીપ.

છોકરીઓ— ૭

ચટકતી ચાલે ચાલી આવ્યા ચત્રભુજ રે
વીતાવી રંગ રીત વીણુ ફૂલણામાં રાવડી,
હાલે હળી હળી નમીને પાકલવ પાયચોર હોલ.
પડી નહિ મને હિત અહિતની સુજ રે વીતાવી
મોહને મુખ થકી માગીયું રે મીઠી મને અધરામૃત આપીને,
ભુલાવી બાથમા ઘાલી રે લાગેલ તને ત્ર બહારી તાપમાં;
બાલ્યહિની એ મેં જરી ન પ્રસારી ભુજ રે. વીતાવી.
હવે ચીત્ત બળે ચરરર ચીત્ત બળે ચરરર
અંગ માંહે આગ ઉઠે ભરરર;
ગયા મેલી થઈ ઘેલી, ઝાંઝેલી જા વેલી,
વીનવી લાવે તો બળે વાગે ઘાએ રૂજ રે વીતાવી

કરૂણાશંકર— ૮

બાલ્યહત્યિકે ભારતં બુમી જ્યાં ભ્રષ્ટ ભુપ થાએ ભાવા ટેક.
નીશદીન નાટકકાર સાથ જઈ ગીત ગાયે ભાવા.—ભા.
સારંગીને સમશેર ધારી શૌર્ય જણાવે છે,
ખંડકના બહુ અવાજ એ તબલાથી બતાવે છે,
ઉપજ ખરચનો અડસટો અભિનયમાં ઓળખાયે— ભા.
વ્યાજ લાંચને વટાવ આપી કરજ કરી લાવે,
લાખ લખાવે ખાતે ઘરમાં અરધ લાખ લાવે,
તેમાંથી પોશાક થાય ને પડદા ચીતરાયે....અહા.— ભા.

અંબાળસિંહ— ૯

પીતાજી મારૂં સાભળી કાંઈ ન્યાય કરોરે, (૨)
ખુશાસતિયાએ આવી ઉંધુ ભરમાવ્યું; (૨)
ન સાભળી પુરી વાત કૂપિત ગયા છો (૨) પીતાજી
પીતાજી તમે છો શીરછત્ર પણ ભુલ છે ભારી, (૨)
ન્હોતુ જાણ્યું આવું પરિણામ મારૂ આવશે; (૨)
છેવટે કરૂ છુ પ્રણામ. (૨)
પીતાજી કર જોડી કરૂ આજીજી (૨) પીતાજી.

માણેકલાલ— ૧૦

પ્રપચ પ્રભુછે જરૂર જગતમા, રકને રાજા કરે નીજ બળથી
કર ધન ધારી સારી સરદારી અપાવે આલમમા વા ! વા ! વા !
કહે તસ્કરને ચોરી કરવાનું ઘર ધણીને કે જાગ્રત રહેજો,
એવે રૂપે એ આ અવનીમા કરે જનને કોટી પ્રતિકળથી

બી એ આસ્તર— ૧૧

ખરે આ ખલકમા સહુથી ખુશામત ખાટે,
વશી કરણ એવડુ વસુધામા, મહીપતિ વશ કરવા માટે. ખરે.
વાટ ઘાટ કે બજાર હાટે, મળે નહીં એ સુવર્ણ સાટે ખરે
દુધ કાળુ ને ધોળા કોયલા, હાજી હાજીકરીને રેવુ હસવાતે ખરે
દ્રઢ સુળજે દાળિદર કેનાં, કલ્પ વૃક્ષ થઇને કે દેથી હાટે. ખરે.

વારાંગનાઓ ૧૨

કદી આઉંદા કદી નહિં આઉંદા — ટેક
વે તુ કેડી પ્રશ્નો શરમાઉંદા,
ઘર તેરા અપની વે,મી, યા—કદી
વે બાજારે વકેંદા તકલા,
નાકે સોણા તનાલે પતલા
અખમસતાંનીઆ વે મી, યા,—કદી,
ઉચી માડી તે દુધ પઇ રીડકા,
મયનુ સારે ટબરદીયા ચીડકા.

તેરા દીલાસા વે, મી, યા,-કદી.
તાને મારન નીશાનું ચતરા,
લેલો મનજી વ સોહા વકરા.
દાઢા તેરા નખરા વે, મી, યા-કદી.

દરબારી— ૧૩

રહો ભૂપતિ અમપર સદા અવિચળ-રહો.
નીશદીન પલપલ
અંતરથી ઉચરીએ પ્રજાજન સરવે (૨)
મહદ કાર્યમાં સહાય માગીએ,
અમો દીન જન નીરબળ બાળક,
રચના વીવીધ પ્રગટ કરનારા. (૨)
ની ની ની ની સા સા સા સા
નીરેસા નીધપ માપ નીરેસાની ધપ મપ મગરેસા. રહો

અંક બીજો

અંપરકુમા— ૧૪

એ ના ગભરાવો મારા પ્યારા, (૨)
ઉભીછુ હુ તમ પાસ,
દાસી છે આ તમ ખાસ
ચકોર ને વળી ચદ્રમા, ચાતક મેઘ સમાન,
સારસને સવિતા તણી, ગતિ આપી જાણ,
છોડુ નહિ કદિ મારા પ્રેમ તણા પાશમાથી વધુ મુખે શુ કહુ ...
ન્યારા ન્યારા ગુણ તમારા અધિક સારા (૨)
ચશ્મોના તમે છો તારા, એ ના
લાગી લગની તુજથકી ચુંબક લોહની જેમ,
જોતા મન કપિત કરે દુઃ રહુ પ્રિય કેમ ?
જળવિણ પળ પણ મીન નહી રહીશકે તેમ તુજ વિના હુ
પતિછો મારા પ્રાણથી પ્યારા હૈયાના હીરા, (૨)
નેણુથી કરુના ન્યારા

ચંપકળા-- ૧૫

અલી ભુલી બાન તુ શાને ભમે છે,
ચંપો તજી વસવુ ગુલાબે ગમેછે, ભુલી
કાંટાવાળા પાસે જતા પાંખો ફાટી જાશે
પછી પુષ્પે પસ્તાશે એથી શાચી શુ રમે છે ભુલી
ચંપો ચિતે ચાહે બળે તારે દુ:ખ દાહે,
રહે રાચી રૂડે રાહે જેથી સંતાપ શમે છે ભુલી

ચંપકળા.-- ૧૬

છોડો પ્યારા શા ગુને (૨)
પ્રેમમાં લીન થઈ (૨)
પ્રીતિ મેં કીધી જુવોને ઉરથી તુને છોડો
સુખ દુઃખ છે દુ:ખી ઉર છે ભયપુર છે મનડામા મુને છો
આશી મતિ સૂઝી કહો (૨)
છોડતા ન આવે જરા શરમ (૨)

ગુમાનસિંહ—અસ બસ મેં જોઈ પ્રીતિ રીતિ
ચંપકળા—વાહ દાનાઈ બતાઈ ધન્ય પ્યારને છોડો

ગુલાબ ૧૭

પ્યારે મોરે આવો પિયરવા, (૨)
કરૂં સિંગારવા કરૂં હિયરવા લગાવુ ગરવા (૨) પ્યારે.
સેજવા મેં મનાઉં, (૨) હા હા. પ્યારે
મંદિરના સુંદરવા, ફિરના ઘરાવુ, (૨)
હસ હસ કરૂં અગરગ રસ પિલાવુ (૨)
અંગેલે લગાઉં (૨)
રમીલે, છબીલેજી, જીયરવા, (૨) વારૂ તમપે હાં હા
હા હા પ્યારે.

અજનસિંહ ૧૮

છળ મુજથી તુ, છોડી દે, (૨)
છે હાણુ, મંડાણ, કહુ માન, (૨) છળ ટેક.

ઘેલા હેરાય, પરેશાન, હે નાદાન (૨) છળ.
મન મેલુ મુખ મધુરી વાણી; (૨)
વિષ ઘટ પર અમૃત ગતિ જાણી, (૨)
પાપી તું પ્રાણી, લે દીલ જાણી, (૨)
પડી પીછાણ, અન્યો બેભાન તુ છો સેતાન (૨) છળ

સજનસિંહ— ૧૯

જરા માન, મન માન માન ભાઈ, [૨] જરા માન
એ જરા માન જરા ગાન જરા માન માન માન માન ભાઈ
પાપીને ફંદે ફસાણો કાંઈ ભાઈ જરા માન. ટેક
નીચની સંગ શું રમે રંગે, (૨)
અતિ અનંગે હર્ષિત અંગે, [૨]
કાંઈ ન કરે ગડ, શોક કુઢંગે, ૨)
વેશ્યાની પ્રાપ્તિ હોય અફસોસ,
અફસોસ, અફસોસ, અફસોસ જરામાન

ગુમાનસિંહ— ૨૦

નિરલજ પાપી આ તું દુર દુર, થાતું દુર, (૨)
બસ કર તેમ કરીને હવે ચાલ. (૨) નિરલજ
બાળાની લાજના પરણ્યાની ના નાદાના જવાની જાતુ દુર દુર,
જાતુ દુર નિરલજ. ટેક
મારૂ લાન, કરૂ ધાન, નહિ માની મારી વાત, [૨]
ઘેલા ખુવાર હે ગમાર, વિચાર તુ વિચાર. [૨] નિરલજ

સુજનબા તથા ૨૧
સાહેલીયો

મીઠી મીઠી આંબલીયા ડાળે,
કોયલડી ટહુકા કરે આ. આ આ.
નીશાયા પ્રેમી વિના પ્રીય થાયરે,
અશ્રુ પડે ઉર સ્થળ ઝીલે આ, આ, આ,
કોણ જાણેરે એનો વીરહીણીનો વેષ,

વીતી જાયુરે જેનો પીયુડો પરદેશ,
નરકે ભાન તેને લેશ. [૨] વીતી.
પ્રેમ હીંચોળે હીંચતાં ચડે અંગમાં કેર
વાટ જોતી હું એકલી આવે નહિ પીયુ ઘેર
આ, આ, આ — મીઠી

અંક ૩ જો.

સુજનબા-- ૨૨

વિસરજો ન વાલારે દિન દાસી દિલથી લાલા, વિસર
પ્રેમ આગારે પ્રિતમ પ્યારા દાખલ રાખી આ દિન હારા
યાદ કરી અહનિશ આ ઓલો કાલાવે વિસર
કર ચહી શ્રેણી આપ નામની, જપીશ સ્વામી દીન જાપની
નથાણી પાળે પ્રેમ તણા પ્રિય પ્યાલાને વિસર

ગુલાબ - ૨૩

પ્યારા ઓના આવો આવો આવો મારા આજ, (૨)
નલસુક, નલસુછુ, નલસુછુ નલકુછુ, મારાશજ (૨) પ્યારા
મન અકળાવે, બહુ ગભરાવે, (૨)
સુખ નાવે, નાવે, નાવે નાવે, નાવે, મારા રાજ. પ્યારા.
કાવ્ય જે રહે રસ વિના કમળ વિના કાસાર,
સુગંધ વિના જેમ સુમન છે, તેમ હું પ્રાણ આધાર,
સુદર સુખકર, મધુર મનહર, આનંદ ઉર કર, હરસ દુઃખહર
હિયેને નરવર તનમન તુમપર વારું હું આજ (૨) પ્યારા.

ગુલાબ - ૨૪

નટવર મોએ બોલોજનિ. (૨) બતિયન બનાયકે,
દેખો દેખો બિહારી, (૨) તુમ દરપન મુખ લાયકે, નટવર ટેક
અધર અંજન દાગ લગેહે, (૨) દ્રગ અરૂન મહાવર પગે (૨)
કહો કિન ઠગોરીને ઠગે, (૨) કિન સગ રતિયન જગે (૨)
ઉત કિત જાએ, નિત નિત હમે, તરસાયકે (૨) નટવર

ડગમગ ડગમગ પગ મગ ધરતે, (૨)
પતિ અતિ રસિક છલબલ એસે સીખે કહાં, (૨)
ઉઠિ ભોર આયે મોરે મન ભાયે; (૨)
પ્રજપન નખછત છતિયન લગાયકે. નટવર.

ગુમાનસિંહ— ૨૫

આવ નારી, પ્રાણ પ્યારી, પ્રેમ ધારી, સુંદર શ્યામા
સુંદર શ્યામા, (૨)
મનહર નારી, સુખ કરનારી, આવ પ્યારી, વિમળ વામા,
વિમળ વામા. (૨) આવ.
પતિ હિતમા નિત હરખ ધરેછે, (૨)
શાબાશ છે તુને સત્કાર છે તુને, શાબાશ છે તુને, સત્કારછેતુને
ગુણિયલ થઇ ગુણિ માંહી ગવાણી (૨)
મધુર વચન સુણિ અતિ મુદ થાય, (૨) ઉરમાય ન સમાય. આ.

કૃષ્ણાશંકર— ૨૬

પુન્ય કર્યા મારા ધારૂ સુજસ સદા જગતીમાં વ્યાપે;
માટે મથે મનડું મારૂ. પુન્ય ટેક
નખનખ નિમક ભર્યું નૃપતિનું, તે પર વાદળ છે વિપતિનું,
વાયુ થઇ કરી સુજ મતિનું, વિપતિનું વાદળ વિદારૂ આરૂં સુ,
ઘણુ હરામી શ્વાન ન થાએ, મનુષ્યથી તો કેમ થવાયે,
થનાર શ્વાનથી નીચ ગણાયે, એ પદને હુ નહીં માનુ પ્યારૂં સુ,

સુજનસિંહ ૨૭

ભજગોવીંદ ભજગોવીંદ ગોવીંદ ભજ મુઢ મતે [૨]
ધામ ધરા ધન કામ ન આવે [૨]
અંતે જવું જવું મન શું લલચાવે ભજગોવીંદ (૨)
ચેત ચેત ચેતન તું હજુએ, (૨)
કુદરતની જાગ, મન હરનાર ફસાવનાર, (૨)
છોડીદે છોડીદે
મિથ્યા માયા માનીલે [૨] ભજગોવીંદ

સજનસિંહ ૨૮

શશિ સમ પુરણ પ્રકાશ કરે છે, ધવલ કિરણને ધારી
તુજ ભાવિક ભમરો પણ ભાવે ઉડે પક્ષ પ્રસારી
કયા છુપી છે કુમુદા પ્રેમી માટ પ્રકાશિત થા

કુમુદા— ૨૯

ભ્રમર વેશ નહીં ભાળુ ક્યાંઈ ભજવે ભ્રમર ન હોએ,
ગુઢ વચન કહી આ કુમુદાને ગુમ થયો ગુણી કોયે,
છુપેલો હોયે જો ઉભીછુ આહીં આવે તો.

પ્રભાવતી— ૩૦

મનડા કેમ તને સમજાવુ, કેમ તને સમજાવુ—મનડા
રૈન અંધારી રાહ નવ જડતી (૨) દેશ દીયે લઈ જાવુ—મ

ચંપકમા ૩૧

કની જતન જતે મુજવીન ધરૂ કેમ ધીર,
સુકાય શરીર નેણે વહે નીર કની ટેક,
સહાય થશે જગનાત

સજનસિંહ—મુઝાઓમા મમ માત, સુખ સુરે જશે રાત,
સદા થશે પરભાત કની.

ચંપકમા—ઉગવ્યા એક આગારૂપ આપ

સજનસિંહ—ગણુ નહા આપ હિતે હિત તાપ,

ચંપકમા—કરો દુર ઉર કેરો પરિતાપ, છાપો ક્ષિતિમાહે,
રૂડી જગ છાપ કની

ગુલાબ— ૩૨

બન્શી બજ યમુના તટ નીકટ રાધાકો પ્રીય શ્યામ,
મન મોહન મન હરન હય કુકટ મસીતાન—આ, આ, આ.
સાવરો નેન બાણુ સાન ગયો જાદુગર રંગ બસ્તો કરે બતીયા
ન ડરે અપન બ્યામે,
ચાલ ચલત બીચણુ રોકત મગ હમરો—સાવરો
મધુર મધુર બનીયા કરત બન્શી સુખ અધર ધરત,
કુકત અતી સુદર સુઘડ નાચત તાયે તાયે— સાવરો.

ગુમાનસિંહ-- ૩૩

તુ શીદ સંકોચાયે મમ મનવા, તારૂ ધાર્યુ કર કર કર,
કર ગુલાબ માટે અળગો સઘળો પુન્ય પાપનો ડર ડર ડર
પુત્રે કેવા પ્રાણ લઈ નીજ દેહે દુ:ખ સહી,
જેટે પ્રમાણારે તુ કથી કેટલુ કહુ, તુ શીદ.
છ ગુલાબ વાસો ઘર ઘર ઘર, તે ઘરમાં કા ભય ભર ભર ભર
બસ પ્રેમ તરૂથી પાછા પડમા કટુ મિષ્ટ ફળ પ્રાસન કર તુ

છોકરીઓ-- ૩૪

મારા સોનીડા તેડાવો રે, જે જે આ એમા,
રૂડા ઝુમણા ઘડાવો રે, જે જે આ એમા
માને પ્રેમે પધરાવો રે, જે જે આ એમા,
માને મોતીડે વધાવો રે, જે જે આ એમા,
માને ફુલડે વધાવો રે, જે જે આ એમા

વિજયા-- ૩૫

અહી આમ વારે કોઇ આવો (૨)
આ અતિ અનિતિ આચરે ના ડરે અહીં
લજ્યા આ મમ લેછે દ ભી થઈ ડ દ છે (આઅતિ) અ
ખળ પરિણામ બહુ જામ્યુ શેહેર કરે કુકર્મ કાળો કેર,
ધાડ પડે ધનવન્તને ઘેર ગરીબ ગણ્યાની શી પેર,
સ્વામીથી વામીર્થી કો ધાવો છોડાવા (આ અતિ) અ.

વિજયા-- ૩૬

અરે આ અંધેર આવુ કહો કોને કહેવુ ટેક
નહીં ન્યાય નયને નિરખુ, શી રીતે સહેવુ, [રાજાજી]
લહે લાજ શી રીતે રાજમાંહે રહેવુ,
અમલદાર અન્યાયેથી વરે નિત લેવુ, [રાજાજી]
આપે ન્યાય ઉલ્લુક શાથી જુવે આખ જેવુ,
બહુ લાચ લેનારા છે કેટલુક દેવુ [રાજાજી]
કોઈ છે ઉગારે આજે ત્રિલોકીમા તેવુ અરે આ

વિજયવલ્લભ— ૩૭

મહા અધમ કરમ કરનારો પાપી આ હોરે.
ધિઃક ધિ:ક જન્મ્યો ધરણી તળમા,
અહનિશ હોમ્યા સજન અનળમા,
મળમા મસ્ત બની એ મારગ વામ વહ્યો રે, (૨) મહા.
શૈલ્યા નિપજી નહી આ તનની,
નાહક ભારે મારી જનની,
મનની રહી ગઇ મનમા લાવે ના લહ્યોરે (૨) મહા.

સજ્જનસિંહ— ૩૮

વામી કામી અધર્મી ધીક ધીકાર,
અગણીત કીધા ગુના મેલી ન કર્મીમણા ઘાતકી ઘણા વા.

સાખી—કુકર્મ નજરે નીરખતા, કૃત્તા કાયર થાય
અનેક એવા આચર્યા નર્ક નાસી દુર જાય
પાપી નહી પોચે હવે તુ પાર— અગણીત.

સાખી—વીક્ષણ આ મમ તેગથી ભારત નીરપર ભાર,
નારી વેશે નીરખતા ઉગારીયો આ વાર
પાપી નહી પોચે— અગણીત

સર્વ— ૩૯

આબાદી દીલ શાદી વહીએ અદલ,
કુમાર વિજય વલભ રાજ સાહેબ કાયમ કાયમ,
રહો અમન ચમનમા સદા દુશ્મનકી બરબાદી,

સમાપ્ત

જાહેર ખબર.

નીચેના પુસ્તકો જ્યાં જ્યાં કંપનીનો મુકામ હોય ત્યાંથી રોકડી કીંમતે મળશે.

નામ.	કીંમત
જુલમી જાલમ...	૦—૩—૦
જાળધર ...	૦—૩—૦
બ્રહ્મકુમારી ..	૦—૩—૦
આગન દામન	૦—૩—૦
કપટી કેહર .	૦—૩—૦
વીર પ્રતાપ	૦—૩—૦
વીર કેશરી	૦—૩—૦
વસ્ત્રાહરણ	૦—૩—૦
શ્રી સત્યદેવ ...	૦—૩—૦
રા' નવઘણ .	૦—૩—૦
વીર જરાસંઘ .	૦—૩—૦
વીર છત્રસાલ ...	૦—૩—

માલેક શ્રી ત્રિ. વિ. નાટક કંપની